

maiores quidem æqualem minori pertransire, hunc autem majori, absurdum est. Præterea vnicæ etiam semper existente motione, centrum motum interdum quidem magnam, nonnunquam verò minorem converti, admirandum est. Idem enim celeritate eadem latum æqualem natum hoc est pertransire: eadem autem celeritate vtroque modo æqualem licet mouere. Principium autem sumendum est circa istorum causam, quod eadem potentia & æqualis hanc quidem tardius mouet magnitudinem, illam verò celestium. Si enim fuerit quippiam, quod à se ipso moueri natum non sit, si simul & illud mouerit, quod natum est moueri, tardius mouebitur quam si ipsum per se moueretur. Et si quidem natum fuerit moueri, non simul autem moueat, similiter se habebit. Et impossibile certè est, plus moueri, quam mouens: non enim suam ipsius mouetur motionem. Sit igitur circulus maior vbi a, minor autem vbi b: si minor maiorem impellat non revolutum ex se, manifestum est quod tantum ipsius rectæ major pertransit, quantum est impulsus, quantum parvus est motus: æqualem igitur ipsius rectæ pertransuerunt. Necesse igitur est si revoluius minor maiorem impellat, revolui simul cum impulsione: tantum autem, quantum minor revoluitus est, si nihil ipse sui ipsius motione mouetur. Quomodo enim, & quantum mouit, tantum motum esse necesse est, quod mouetur ab illo. Sed profectò parvus circulus tantum seipsum circulariter mouit, quantum est pedalis quantitas (tantum enim sit id, quod motus est) & manus igitur tamen motus erit. Similique modo si magnus parvum mouebit, motus erit parvus, quemad modum maior. Per se autem motus illorū utrumlibet, sive celeriter, seu tardè eadem velocitate, statim quantum maior natus est circumferri lineam: quod difficultatem facit, quod non similiter faciunt quando fuerint connexi. Hoc autem est, si alter ab altero moueat, non quam natus est, neque peculiarem motionem. Nihil enim refert circumponere, & annexare, aut coniungere utrumlibet alteri. Similiter enim quando hic quidem mouet, ille verò mouetur ab isto: quantum utique mouerit alter, tantum alter mouebitur. Quodquidem igitur adiacens mouerit, aut propensus, non semper convolvitur: quando vero circa idem positi fuerint centrū,

Α τὸν μὴ μείζων τὸν ἐλάττονα ἵστιν διεξένεμε
τὸν δὲ τὸ μεῖζον, καὶ τοπον. ὅπις δὲ μη κακή-
στις οὐστις, ἀλλὰ πάντα τὸ πενούμενον ὅτε
μὴ τὴν μεγάλην, ὅτε δὲ τὴν ἐπάνθους ἐκ-
κυλεῖσθαι διαμασσόν. τὸ γὰρ ἄντο τὸ αὐτὸν
τάχει φερεύον, ἵστιν πέφυκε διεξένεμε τῷ
αὐτῷ δὲ τάχει, ἵστιν δὲ μηνὲν ἀμφοτερού-
μενος. αφοῦ δὲ ληπτέστερό δεῖ τῆς αἵτιας σω-
τῆς, ὅπις ἡ αὐτὴ διώματος καὶ ἴση, τὸ μὴ
B βεβαῖνεν πινινή μέρας, τὸ δὲ ταχύτε-
ρον. εἰ δὲ πείνει ὁ μη πέφυκε υἱὸς ἐκατό-
κινεῖς θαυματού, εἰσὶν τόποι καὶ μὲν τὸ κατὰ τὸ πε-
ρικός κακεῖδες, Βεραμύτερον καὶ ιδίη τεταμ,
η ἔτι αὐτὴ καὶ τὸ αὐτὸν ἐπινείστο. καὶ εἰσὶ μὲν
πεφύκος ἡ κινέστερη, μη συγκινεῖται δὲ μη-
δὲν, σώσει τῶς ἔξει, καὶ ἀδιώσατον δὲ μηνεῖ-
σθαι πλέον ἢ τὸ μενοῦν. οὐ γὰρ τὴν αὐτὴν
κινέστερην κίνησιν, ἀλλὰ τὴν τὸ μενοῦν. εἴη
C δικύκλος, μὴ μείζων, τὸ δὲ ὁ γένειον πάντων,
ἔφερε β. εἰ διδοῖν διὸ ὁ ἐλάττων τὸν μείζων, μὴ
κινούμενον αὐτὸν, φερεύον δὲ τοσοῦτον δίειστο
τῆς δύστελλας ὁ μείζων, ὅσον ἐώδητο τὸν τὸ ἐ-
λάττονος. ποσοῦτον δέ γε εὔδητο, ὅσον ὁ μη-
κρός ἐμινέψῃ. ἵστιν αὕτη τῆς δύστελλας διελι-
πάθεσται. αἰδάγοντα τούτων, καὶ εἰ μητέρων
οὐ ἐλάττον τὸν μείζων διδοῖν, καὶ εἰδεῖν γε μὴ
D ἀμάρτη τῇ ὥστῃ τοσοῦτον, ὅσον ὁ ἐλάττων ἐκ-
κινεῖσθαι, ἢ μηδὲν αὐτὸς τῇ αὐτῇ κινήσῃ μηνεῖ-
ται. οὐ γὰρ καὶ ὅσον ἐκίνειται, τοσοῦτον κινού-
μενος αἰδάγονται τὸ πενούμενον ἕπον ἐκίνειν.
ἀλλὰ μηδὲ τὸ κύκλος τοσοῦτον ἐκίνειται τὸ
αὐτὸν κύκλον τε καὶ ποιηταί. ἔστω γὰρ τοσοῦτον
οὐ εἰκινέσθαι. καὶ ὁ μέρας αὕτη τοσοῦτον εἰκινέσθαι.
ομοίως δὲ καὶ ὁ μέρας τὸν μικρὸν κινήσῃ, ἔ-
E στιν κεκινημένος ὁ μικρὸς, οὐ καὶ ὁ μείζων.
καὶ ἀντί τοῦ δὲ κατεῖται διποτεροῦν, εἰσ-
τε ταχὺ, εἰσὶν τε βεραμύτεροι τῷ αὐτῷ δὲ τάχει
διδοῦντες ὃστιν ὁ μείζων πέφυκεν ἐξειλαθίνεια
γραμμένον. ὁ τοῦτο πολεῖ τὴν ἀπορίαν
ὅπερ εἴ τοι ὁμοίως ποιοῦσιν ὅταν σωκαρ-
μοδῶσιν τὸ οἷον ἔστιν εἰ ὁ ἀπέργες. ὅταν τῇ ἐ-
τερέῳ μηνεῖται, οὐχ λι πέφυκεν, οὐδὲ
τὴν αὐτὴν κίνησιν. οὐδὲν γὰρ μιαφέρει πε-
ριειναι καὶ οὐχαρμόσαι, οὐ πορθεῖναι ὅποτε
εργοναὶ ὅποτεροι. ὁμοίως γὰρ ὁ μη κακός,
οὐδὲ μηνεῖται ἐπον τούτου. ὅσον αὐτὴν ἀπε-
ργει, τοσοῦτον κινούμενότα τούτος. ὅταν μὴ
κινεῖται τὸ οἷον τούτον ἐπειδὴ τὸ αὐτὸν κένενται πετώσιν,